

גמ"ר 18/07/2041 - מדינת ישראל נגד מחמוד ג'מאל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 18-07-2041 ישראל נ' ג'מאל

בפני כבוד השופט אריה זרבוסקי

בדין: מדינת ישראל

נגד

מחמוד ג'מאל ע"י ב"כ עו"ד רון בן צבי

הנאשם

זכור דין

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, במיוחס לו בכתב האישום, בעבירה של גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 יחד עם סעיפים 40 ו- 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.

מעובדות כתוב האישום עולה כי :

1. بتاريخ 15.04.2018 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם באוטובוס, ריק מנוסעים, של חברת קווים, מסוג וולוו, מ.ר 7274152 (להלן: "האוטובוס").
2. הנאשם עשה דרכו אל מסוף חניון האוטובוסים, במעלה רחוב קלצ'קון בצפון תל אביב, מכיוון מזרח למערב. (להלן: "הכביש").
3. אותה העת נסע טל פסקל ז"ל, עתודאי צה"ל, ליד 7.10.1996 (להלן: "המנוח") בכביש, על אופנו מסוג קוואסקி מ.ר 8378484 (להלן: "האופנו"), בכיוון הנגדי לכיוון נסיעתו של הנאשם.
4. בשעה 12:15, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל צומת הרחובות קלצ'קון ורחוב ארזי, שם ממוקם מסוף האוטובוסים, מעברו הנגדי של הנטייב בו נהג הנאשם.
5. הנאשם פנה שמאלה בנסיעה רצופה לכיוון רחוב ארזי תוך שהוא חוסם את נתיב נסיעתו של המנוח אשר נסע על האופנו. כתוצאה לכך, התנגש המנוח בעצמה, עם חזית האופנו עליו רכב, בפינה השמאלית קדמית של האוטובוס והועף מהאופנו על הכביש.
6. תוצאה מההתאונה נגרמה למנוח חבלה רב מערכת קשה והוא הוביל אל בית החולים איכילוב כשהוא

מורדם ומונשם, שם נקבע מותו בסמוך לשעה 13:00.

- .7. התאונה ומוותו של המנוח נגרמו כתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאשם, אף עובר לתאונת כדלהן:
- א. הנאשם נהג בקלות ראש, ברשלנות חמורה ובחוסר תשומת לב לחוי אדם.
 - ב. הנאשם נהג מעל מהירות המותרת בחוק בדרך עירונית.
 - ג. הנאשם נהג בחוסר זהירות ולא תשומת לב למתרחש בכביש ובכלל זה אי מתן זכות קדימה להולי הרגל במעבר חסיה.
 - ד. הנאשם ביצע ברשלנות, פניה רציפה שמאליה, אל רחוב ארזי ללא שנותן זכות קדימה לכלי רכב בנתיב אותו חצה ועל אף שדה ראייה של 150 מטרים הפתוח לפנים.
 - ה. הנאשם לא פעל כפי שכל נהג מן היישוב היה פועל, כדי למנוע את התאונה ואת תוצאתה הטרוגנית.

טיעוני המאשימה:

לגרסת התביעה הנאשם פגע בערך החברתי המוגן והחשוב ביותר, שהוא קדושת החיים. התביעה הגישה הצהרה של נפגע העבירה, אביו של הקורבן - מר רני פסקל, בהצהרטו סיפר אודות קשיים וכן תיאר את קשייה של אשתו. בעקבות הטרגדייה שפקדה אותה והאובדן שחוותה, מאז קרות התאונה כמעט כמעט ואינה יצאת מהבית ואף עברה התקף לב הנקרא "טסמנת הלב השבור".

כמו כן, תיאר את מהלך חייו של בנו, את פועלו, הישגיו, תרומתו הרבה למדינתה ולחברה וכן צירף עדויות הצעיניות ותעודות הערכה שונות שקיבל על פועלו.

לטענת המאשימה, המדובר ברשלנות מתמשכת, עובר לתאונת הנאשם נהג ב מהירות גבוהה וambilי ליתן זכות קדימה להולך רגל. זאת ועוד, הנאשם הינו נהג מקטועי המכיר היבט את מקום האונה, וכן נהג באוטובוס שהינו רכב ארוך ורחב ומשר הזמן בו חוסם את הצומת ממושך יותר, לפיכך רשלנותו של הנאשם הינה ברף הגבוה.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוי התיכון, מאסר על תנאי, פסילה לתקופה ממשוערת, פסילה על תנאי ופיקוח למשפחה הנפגע.

טיעוני ההגנה:

לגרסת ב"כ הנאשם המדובר ברשלנות רגעית, גם שישנה רשלנות תורמת לרכיב האופנוי אשר נהג ב מהירות הכפולה

מן המהירות המותרת, נהג במרכז הכביש אף שהנתיב הימני היה פנוי ומומחה ההגנה העיד כי קיים קושי להבחן ברוכב האופנוו.

המדובר בנאש שחייב מקטזוע, ונמצא שעות ארוכות על הכביש ולחובתו רק הרשעה אחת קודמת.

לגרסת ב"כ הנאש ביקש לסיים את ההליך עוד קודם המשימה סירבה להגיע להסכמות.

ב"כ הנאש עתר לפסק את עונשו של הנאש בדרך של עובדות שירות, להסתפק בכך שהנאש פסול מנהיגת 4 שנים, וכן להטיל על הנאש פיצוי ברף הנמוך וזאת בעקבות כי חוק שיקום לנכים ותגמולים של משרד הביטחון מפיצה את משפטה המנוח.

דין והכרעה:

ביהמ"ש העליון שב וקבע בראע"פ 13/1996 **טטיינה ניאצוב ואח' נ' מ"י**, [פורסם ב公报] כי בהעדר נסיבות חריגות, כאשר קופחו חי אדם בנהיגת רשלנית, אין לשנות מדיניות העונשה הנוגנת של הטלת מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון קובע כי אף חרף הנסיבות האישיות אין מקום לסתות מדיניות העונשה הנוגנת:

"הם משקפים את הצורך במאבק בקיופח חי אדם בדרכים, המהווה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו ומדיניות העונשה משקפת את היחס לקדושת חי אדם. האמת תורה דרכה, כי העונשה במרקם גרים מות רשלנות בגדרי תאונות דרכים או אחריות היא אתגר קשה, שכן עסקינו ככל בנאים נורמטיביים שמעדו והתDSLו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות, בראש וראשונה וברמה夷לאית משפחתי הקורבן שkopodo חייו בשל רשלנות, אליה נגמר הלב, אך ברובית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולשפחתו לא רק בשל העונשה אלא בשל המעשה ומאמינים אנו איפוא כי הנאים מתישראלים אף הם ... על כן התחשבות בנסיבות האישיות לפטור מאסר בפועל תהא במקרים חריגים וכמובן תוך הבהה בחשבון של מידת הרשלנות בכל מקרה ספציפי".

(פסקה כ"א לפס"ד)

החוק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, עיקרון המנחה בעונשה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאש ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאש בהתאם לעקרון ההלימה. ולשם כך יתחשב בערע החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנוגנה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט' לחוק העונשין, אשר בתוך מתחם העונש יכול בית המשפט את העונש המתאים לנאש, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם לעבירה של גרים מות רשלנית נע בין 6 חודשים מאסר אשר יבוצעו בעבודות שירות ל- 3 שנים לבין פסילת רישון בת 3 שנים לבין פסילה לשנים רבות לצד רכיבי עונשה נוספים הכל על פי הנסיבות.

הכללים המנחים באשר לעבירה של גرم מוות ברשלנות נקבעו במסגרת ע"פ 6755/09 **ארץ אלמוג נ' מ"י** [פורסם ב公报] כאמור:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מוחדים בסוגיות הענישה הראויה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזר על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלאה לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדחת החיים והן משיקול הרתעה. השני, בד"כ הנسبות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוננה פלילתית, הן בשל אופיה המועיל של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

במקרה שלפני יש לקחת בחשבון את רשלנותו התורמת הניכרת של המנוח עת נהג ב מהירות כמעט כפולה מן המותר, קרוב ל- 100 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש כשאינו שומר על הנטיב הימני ואף עד לרגע ההתגשות לא נקט בכלל פעולה כדי להימנע מהתאונת (לענין זה ראה יעקב קדמי **"על הדין בפליליים"**, חלק שלישי, תשס"א-2006, עמ' 1211).

על פי הנسبות במקרה זהה, רשלנות הנאשם הינה בדרגה בינונית ומטה.

בית המשפט העליון בפסקה חוזרת ונשנית הורה להחמיר בענישה בעבירות של גרים מוות ברשלנות אך עם זאת ישנו פס"ד שהקלו עם נאים וגורזו ענישה הכוללת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד עבר תعقوתי שאינו מכבד או בשל נסיבות מיוחדות שהצדיקו זאת.

ראתה בענין זה רע"פ 548/05 **מאירה לוין נ' מ"י** [פורסם ב公报]. שם נקבע כאמור:

"המציאות מלמדת, כי פעמים רבות התרשלות רגעית או אי תשומת לב עשויה להסתיים באסון כבד ביותר. במקרים שכאלו, חרב העובדה כי ניתן לבסס בהם הרשעה בעבירה של גرم מוות ברשלנות ... בימה"ש בנסיבות חריגות ומיעילות ביותר, להמנע מהשתת עונש מאסר בפועל ולהסתפק בעונש של פסילת רישון לזמן ארוך ומואסר לRICTSI בעבודות שירות". (ראה גם רע"פ 4732/02 סורפין - נ' מ.י. [פורסם ב公报]).

הלכה פסוקה היא שכל מקרה ומקירה יבחן לגופו.

הנאשם בן 28, לומד הנדסה אזרחית בנין במכלאה הארץ סכני, קיבל תעודה הצעירנית על עבודתו בחברת "קווים".
הנאשם הביע צער על קרונות התאונת (עמוד 77 שורה 22 לפורטוקול).

איןני מוצא כי האינטראס הציבורי ב מקרה זה הינו להטיל על הנאשם מאסר בפועל בגין סורג ובריח. מבחינת משפחתו המנוח, אין עונש שיקל על כאבם על האובדן של יקרים בתאונת מיותרת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, קשיי של הנאשם בתמודדות עם התאונה הטראותית לה גرم, ומנגד חומרת העבירה, התוצאה הטרגית של אובדן חי אדם, כאבה של משפחת המנוח, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 5000 ₪ או 50ימי מאסר תמורה אשר ישולם ב- 5 תשלום חדשים שווים ורכופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 01.06.2022.
2. פסילה למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים וזאת בגין ימי הפסילה המנהלית והשיפוטית שרכיבה.
4. מאסר של 9 חודשים אשר יומרו בעבודות שירות וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.4.22. ניתן זהה עיכוב ביצוע של המאסר למשך 45 ימים וזאת לצורך התארגנות.
5. מאסר של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים על עברות נשוא כתוב האישום.
6. פיצוי למשפחה המנוח בסך 25,000 ₪ וזאת ב- 10 תשלום חדשים שווים ורכופים, תשלום ראשון עד ולא יאוחר מיום 01.06.2022.

נitan היום, ל"י ניסן תשפ"ב, 01 Mai 2022, בנסיבות הצדדים.